

Privind spre Laniakea

Erw Magdo

Împrumută-mi privirea ta,
Să văd ce văd, cu și prin ea.
Să-ți recunosc visul și originea,
Cu poli magnetici e manifestarea.

Mărgele de acțiuni cu repercusiuni,
Spre binele comun, prin ochi cu viziuni,
La o geană și genă distanță de minuni.
Acestea survin din bun-simț și etice noțiuni.

Libertatea nu are de ce să fie negociată,
Sufletul pătrunde cu o undă imediată.
Această legătură sacră, nu poate fi tăiată,
Indiferent de indiferențe de tip săgeată.

Și de unde știi sau știm că aici e paradisul?!
Pe unde-l tot căutăm, des răscolindu-i visul?
Dacă l-am resetat cu topici, stârnind nixisul?
Cum ar fi să apreciem, să înțelegem sensul?!